

Literární kavárna

Literární kavárna je pořad, který díky neutuchajícímu zájmu publika probíhá již od října 2012 každé druhé úterý v měsíci s výjimkou letních měsíců, července a srpna. Příjemné besedy přibližují osobnosti z umělecké i vědecké sféry, besedovat se svými posluchači přišla již také řada žurnalistů a na mnohé další zajímavé osobnosti se můžeme těšit i do budoucna.

Celou řadu hostů přivádí a beseduje s nimi herečka Zdenka Procházková nebo žurnalistka Martina Fialková.

Martina Fialková, žurnalistka, dokumentaristka a organizátorka v oblasti kultury se narodila v Praze. Rodinné zázemí ji už v dětství nasměrovalo k literatuře, psaní a hudbě. Po studiích na gymnáziu a Vysoké škole ekonomické však pracovala nejprve v obchodní sféře, později ale cíleně zaměřila směr, který předurčily zájmy. Přirozená cesta vedla od práce v nakladatelství dále k žurnalistice. Kromě kulturních témat se jejím hlavním tématem stali krajané, Češi v zahraničí. Od roku 2008 je spoluautorkou projektu České kořeny – příběhy o cestách za svobodou, ve kterém vzniká cyklus dokumentárních filmů stejného jména. Mapuje aktivity pozoruhodných osobností z řad krajanů (dokumenty České kořeny ve Švédsku, ve Švýcarsku, ve Vídni, i České kořeny ve Vancouveru jste mohli vidět v ČT).

Martina Fialková kromě toho působí i jako hudební manažerka a zároveň s cyklem České kořeny organizuje v Praze od roku 2008 také související cyklus koncertů Hudba bez hranic, ve kterém již vystoupila řada předních českých i zahraničních hudebníků. Od roku 2003 do roku 2016 spolupracovala s redakcí magazínu pro krajany Český dialog. Kromě psaní článků připravovala po dobu 10 let také besedy Hovory bez hranic v Městské knihovně. Od roku 2006 je šéfredaktorkou kulturně-společenského měsíčníku Listy Prahy 1. Jako nezávislá žurnalistka rovněž publikuje v Xantypě nebo Harmonii i jinde. Spolupracuje s Českým rozhlasem, věnuje se i moderování.

Martina Fialková se řídí přesvědčením, že pracovat se má nejen rukama či hlavou, ale také srdcem.

Zdenka Procházková je „grande dame“ českého herectví. Byla 17 let členkou Městských divadel pražských, i po desetiletích je nezapomenutelná její Líza Doolittlová ve hře G. B. Shawa *Pigmalion*, účinkovala v Národním divadle ve hře *Ztracené štěstí*, *Sluha dvou pánů*, *Živnost paní Warenové* nebo *Svatba Krečinského*. Zdenka Procházková hrála v mnoha českých filmech, např. *Mrtvý mezi živými* (1946), *Týden v tichém domě* (1947), *Návrat domů*, *Daleká cesta* (1948), *Mladá léta* (1952), *Z mého života* (1955), *Nezlob, Kristino* (1956), ... a pátý jezdec je *Strach* (1964), *Ztracená tvář* (1965), *Měsíc s dýmku* (1966), *Jak napálit advokáta* (1980), *Upír z Feratu* (1981), *I ve smrti sami*, *Když chcípne pes* (2004), *Žil jsem s cizinkou* (2005), *Poslední cyklista* (2014). Stárnoucí herečku Lídu Baarovou ztělesňuje ve

stejnomeném filmu režiséra Filipa Renče natáčeném v roce 2015. Hrála samozřejmě také v celé řadě televizních seriálů jako *Nemocnice na kraji města* (1977), *Návštěvníci* (1983), *Strážce duší* (2003), *Hraběnky* (2007), *Cukrárna* (2010), *Gyml* (2012), *Ulice*, *Ordinace v růžové zahradě* (2005, 2015), *Všechny moje lásky* (2015). Působila jako konferenciérka v *Laterně magie* na světové výstavě *Expo 58* v Bruselu.

Zdenka Procházková absolvovala stovky zájezdových představení, mezi nejúspěšnější pařila hra *Drahý lhář*, s partnerem Karlem Högerem, se kterým v roce 1965 hostovala v *Renaissance Theater* ve Vídni. V roce 1967 hrála hlavní roli v komedii *Julie, ty jsi kouzelná* v režii Oldřicha Nového, nejprve v Praze a pak v roce 1968 i ve Vídni.

V německém jazyce hrála v Kolíně nad Rýnem, Düsseldorfu, v Berlíně, a především byla členkou vídeňského *Burgtheateru*, který jí nabídl angažmá jako první české herečce v poválečné historii. Byla docentkou pro jevištní výslovnost na *Divadelní akademii* v Düsseldorfu, natáčela v Düsseldorfu filmy a televizní inscenace, režírovala ve Frankfurtu, Postupimi a ve Vídni. S vlastním představením monologů, např. *Guelmovým Jeanem* a já získala první cenu na festivalu monodramat v Buenos Aires, česky si napsala monolog *Drahý Diego* o ruské milence slavného malíře *Diega Rivery*, který uváděla v divadle *Kolowrat* a *Lyra Pragensis*. Věnuje se interpretaci pražské německé literatury. Za její dlouholetou a vytrvalou propagaci české kultury v zahraničí, především v německy mluvících zemích, ji *Ministerstvo kultury České republiky* vyznamenalo cenou *Artis Bohemiae amicis* (2002).

Zdenka Procházková je autorkou autobiografické knihy vzpomínek „*Na jevišti mezi Prahou a Vídni*“ (2004), knihy rozhovorů s přáteli a hereckými kolegy „*Vášně, chutě, neřesti*“ (2007), románu „*Chuť na lásku*“ (2011) a společně s prof. Dr. Zdeňkem *Diensbierem* napsala knihu úvah, vzpomínek i rad „*Ó, sladké stáří*“ (2011).